

Abstrakt

Levicový terorismus v Itálii sedmdesátých let a Rudé brigády jako jeho nejvýznamnější symptom navazoval z dlouhodobého hlediska na boje mezi partyzány a fašisty v druhé světové válce a z krátkodobého vycházel ze studentsko-dělnických protestů z konce šedesátých let. Rudé brigády byly založeny v roce 1970 a její složky tvořili především tridentští studenti (Curcio, Cagolová), komunisté z Reggio Emilia (Franceschini, Gallinari) a dělníci z Milána (Moretti). V prvních letech jejich činnosti docházelo k agitaci v továrnách, zapalování aut vysokých manažerů a únosům. Práce sleduje postupnou radikalizaci skupiny a změnu cílů, které začali tvořit politici, soudci a státní úředníci. Proměna Rudých brigád souvisela také s personálními změnami ve vedení – po zatčení Franceschiniho a Curcia a zabití Cagolové prosadil svůj vliv radikální Moretti. Organizace pod jeho vedením začala plánovaně zabíjet své oběti a vlna brutálních útoků vyvrcholila na jaře 1978 v únosu a vraždě bývalého premiéra Alda Mora. Rudé brigády se však dostávaly do stále větší společenské izolace a mezi členy vedení docházelo k ideologickým rozporům, které vedly ke štěpení organizace. Sporadicky docházelo k útokům ještě během osmdesátých let.